

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ

31.03.1977

www.edirnerotary.com

Dong-Kurn LEE (UR Bşk.)

Ömer KURAN (2420. Bölge Guv.)

Kenan TÜRKANTOS (2.Grup Guv.Yrd)

2008/2009

Tarih : 23.12.2008

Toplantı No. 1571

Bülten No. 1199

Charter Mart 1980

BAŞKANIN MEKTUBU

Sevgili Dostlarım ; 23 Aralık Salı toplantımızı Kulübümüzün geleneksel yeni yıl ešli yemeği olarak düzenledik ve çok önemli bir Rotary etkinliği yaşıadık. Dönemimizin ilk meslek ödülünü Edirne'nin tanınmış ve çok sevilen Emekli Coğrafya Öğretmeni RAYEGAN KÖYATASI hanımefendiye tören ile verdik. Kendisini öneren sevgili Sedat Önengüt'e çok teşekkür ediyorum. Rayegan hocanımın yaptığı duygusal konuşma gözlerimizi yaşarttı. Yetiştirdiği öğrencilerden Gelecek Dönem Başkanımız Cengiz Benakman tarafından plaketi takdim edilen hocamızın Atatürk öğretmeni olarak vakur duruşu hepimizi gururlandırdı. Sayın hocamız RAYEGAN KÖYATASI'nın öz geçmişini kendi kaleminden arka sayfada bulabilirsiniz . Gece dostluklar ve müzik eşliğinde çok keyifli olarak geç saatlere kadar devam etti. Yeni yıl yemeğimizi hazırlayıp en küçük ayrıntıyı dahi unutmayan sevgili dostum Oktay Alemdar'a , Zehra Boral hanımefendiye ve sevgili eşim Zerrin'e çok teşekkür ediyorum.

Sevgili Dostlarım bir diğer önemli ve güzel Rotary etkinliğini 20 Aralık Cumartesi günü yaşıadık. Sevgili Tamer Boral'ın organizasyonu ile Zehra-Tamer Boral , Mine-Cengiz Benakman , Ebru-Oktay Alemdar , Beyhan-İsmet Açıkgöz , Esra-Emre Alp , Neslihan-Ahmet Deveci , Müge-Ali Es , Tülay-Serhad Ceylan ve eşim Zerrin ile birlikte 18 kişilik bir grup halinde Haskovo Rotary Kulübünün davetlisi olarak Bulgaristanın Haskovo şehrine gittik. Saat 18.00 de "İvan Dimov" Tiyatrosunda çocuklar ve gençler tarafından sergilenen harika koreografi ve müzik eşliğinde yapılan dansları keyifle izledik. Saat 20.00 de Haskova Restaurant'ta yapılan YeniYıl Balosuna katıldık Yunanistan'ın Dedeağaç , Didimetoka ve Orestiyada kulüpleri Başkanları ve üyeleri de davetliyidiler . Sıcak bir atmosferde keyifli bir gece geçirdik . Yemekten önce tüm başkanlar gibi bende bir konuşma yaparak misafir kulüpleri ve Haskovo kulübünü 17 Ocak 2009 tarihindeki Asamblemize davet ettim. Geç saatlerde Haskovo'dan ayrılarak Edirne'ye döndük..

Lütfen Dikkat !!! Guvernörün katılımı ile yapacağımız resmi asamble 17 Ocak 2009 tarihinde .

2420.Bölge Konferansı 16-19 Mayıs 2009 tarihleri arasında Antalya-Lara MIRACLE Resort Hotel'de

Toplantıda görüşünceye kadar sağlıklı kalın . Sizleri sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Rtn Akın TİRYAKİOĞLU

DUYURULAR

- 30 Aralık Salı günkü toplantımızda olağan genel kurulumuzu yaparak önümüzdeki dönemlerin yöneticilerini seçeceğiz.
- 6 Ocak 2009 Salı günü toplantımızda Guvernör Yardımcısı Kenan Türkantos'un katılımı ile asamblemizi yapacağız. Bildiđiniz gibi Guvernörün katılımı ile yapılacak resmi asamblenin bir provası niteliğinde olan bu önemli Rotary etkinliğine siz değerli dostlarımın gerekli özeni göstereceklerine inanıyorum.
- Bakırköy Kadın Doğum ve Çocuk Hastanesinde yatmakta olan lösemili çocuklara yeni yıl hediyesi (oyuncak , boyama defteri ve kalemi ...) göndermek isteyen üyelerimiz veya eşleri 26 Aralık tarihine kadar Kulüp sekreteri Serhad Ceylan ile irtibata geçebilirler.

Önümüzdeki hafta toplantımız 30 Aralık Salı günü Saat 19.00 da Rotary evinde biz bize

ARALIK AYI ROTARY TAKVİMİNDE ROTARY AİLESİ AYIDIR

BAŞKAN : Akın Tiryakioğlu

SEKRETER : Serhad Ceylan

SAYMAN : Recayi Aran

GEL.D.BŞK. : Cengiz Benakman

GEÇ.D.BŞK. : Oktay Alemdar

MİSAFİRLERİMİZ :

RAYEGAN KÖYATASI
Melahat FIÇIYAPAN
Neşide ALTUNTAŞ
Dilek-Muzaffer MEMİŞ
Neslihan DEVECİ
Zerrin TIRYAKIOĞLU
Mine BENAKMAN
Leyla GÜLER
Esra ALP
Nalan ÜLKÜMEN
Serap ETKER
Ayten KIZANLIK
Beyhan AÇIKGÖZ
Nursu KARAKUŞ
Ebru ALEMDAR
Nükhet ÖNENGÜT
Tülay CEYLAN
Meliha ARAN
Güzin CİRAVOĞLU
Zehra BORAL
Fügen ETKER

Emekli Coğrafya Öğretmeni
Edirne Lisesi Md.Yrd.
Edirne IW Kulüp Bşk.
Uz. Dr.

Onur misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Akın Tiryakioğlu misafiri
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz
Kulüp misafirimiz

GELECEK HAFTANIN MUTLU GÜNLERİ

01 Ocak	Canan BALTA	Doğum günü	
02 Ocak	Beyhan AÇIKGÖZ	Doğum günü	
05 Ocak	Meliha-Recayi ARAN	Evlilik yıldönümü	KUTLARIZ

ATTENDANCE GETİRENLER :

Kemal Karakuş , Ali Es **Teşekkürler**

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ

Ahmet Çelik , Altan Bayram , Demirkan Çağlayan, İlhan Toksöz , Kaya Zeybekoğlu ,
Önder Yalınçoğren **(Mazeret bildirdikleri için teşekkürler)**

DEVAM YUZDESİ : % 84

EMEKLİ ÖĞRETMEN RAYEGAN KÖYATASI

Edirne doğumluyum. İlk ve orta öğrenimimi tamamlamam sonucunda İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde 1 yıl felsefe , 4 yıl coğrafya tahsili ve öğretmenlik formasyonu aldım. 1955 ders yılı başında Edirne ili İpsala ilçesinde görevime başladım. 1960 yılında dünyalar durdukça yaşamasını dilediğimiz , kültür aldığımız , mezun olduğum Edirne Lisesine atandım.

Sayın velilerimizin bizlere teslim ettiği değerli evlatlarına ; yaşadığımız dünya ve en güzel yerinde bulunan Ülkemizi tanıtmaya amaçlı çalışmalarımız sonucu , yoğunluğu mutluluğa çevirerek günler gibi geçen 35 çalışma yılından sonra 1989 ders yılı sonunda emekli oldum.

Bu yıllar arasında 1985 yılında Yılın Öğretmeni seçilmemle çok mutlu oldum.

Emekli olduktan sonra her yerde , her alanda tesadüf ettiğim öğrencilerimin başarıları ile çok mutlu oluyorum. Bu günkü yaşama gücümü onlardan aldığım yaşama sevincimde buluyorum.

BÜLTEN

Tlf: 0 284 212 42 32 0 284 212 63 45 0 284 225 23 66
e-posta: tiryakin@ttmail.com ceylanserhad@hotmail.com recayiaran@yahoo.com

HİÇ HAYALLERİNİZDEN SIFIR ALDINIZ MI ?

Bu öykü, çiftlikten çiftliğe, yarıştan yarışta koşarak atları terbiye etmeye çalışan gezgin bir at terbiyecisinin genç oğluna kadar uzanır. Babasının işi nedeniyle çocuğun orta öğretimi kesintilere uğramıştı. Orta ikideyken, büyüdüğü zaman ne olmak ve yapmak istediği konusunda bir kompozisyon yazmasını istedi hocası.. Çocuk bütün gece oturup günün birinde at çiftliğine sahip olmayı hedeflediğini anlatan 7 sayfalık bir kompozisyon yazdı. Hayalini en ince ayrıntılarıyla anlattı. Hatta hayalindeki 200 dönümlük çiftliğin krokisini de çizdi. Binaların, ahırların ve koşu yollarının yerlerini gösterdi. Krokiye, 200 dönümlük arazinin üzerine oturacak 1000 metrekairelik evin ayrıntılı planını da ekledi. Ertesi gün hocasına sunduğu 7 sayfalık ödev, tam kalbinin sesiydi.. İki gün sonra ödevi geri aldı. Kağıdın üzerinde kırmızı kalemle yazılmış kocaman bir "0" ve "Dersten sonra beni gör" uyarısı vardı. "Neden "0" aldım?" diye merakla sordu hocasına, çocuk.. "Bu senin yaşında bir çocuk için gerçekçi olmayan bir hayal" dedi, hocası.. "Paran yok. Gezginci bir aileden geliyorsun. Kaynağın yok. At çiftliği kurmak büyük para gerektirir. Önce araziyi satın alman lazım. Damızlık hayvanlar da alman gerekiyor. Bunu başarmak imkansız" ve ekledi: "Eğer ödevini gerçekçi hedefler belirledikten sonra yeniden yazarsan, o zaman notunu yeniden gözden geçiririm." Çocuk evine döndü ve uzun uzun düşündü. Babasına danıştı. "Oğlum" dedi babası "Bu konuda kararını kendin vermelisin.Bu senin hayatın için oldukça önemli bir seçim!." Çocuk bir hafta kadar düşündükten sonra ödevini hiçbir değişiklik yapmadan geri götürdü hocasına.. "Siz verdiğiniz notu değiştirmeyin" dedi.. "Ben de hayallerimi..".....

O orta 2 öğrencisi, bugün 200 dönümlük arazi üzerindeki 1000 metrekairelik evinde oturuyor. Yıllar önce yazdığı ödev şöminenin üzerinde çerçevelenmiş olarak asılı. Öykünün en can alıcı yanı şu: Aynı öğretmen, geçen yaz 30 öğrencisini bu çiftliğe kamp kurmaya getirdi. Çiftlikten ayrılırken eski öğrencisine "Bak" dedi, "Sana şimdi söyleyebilirim. Ben senin öğretmeninken,hayal hırsızıydım. O yıllarda öğrencilerimden pek çok hayal çaldım. Allah' tan ki, sen, hayalinden vazgeçmeyecek kadar inatçıydın.

RUH İKİZİNİZİN OLDUĞUNA İNANIR MISINIZ?

O yıl New York'ta kış, Nisan'ın sonuna kadar uzamıştı. Kör olduğum ve yalnız yaşadığım için çoğunlukla evde kalmayı yeğledim.Sonunda bir gün soğuk hava gitti, bahar kendini gösterdi. Hava coşkulu bir kokuyla dolmuştu. Arka bahçeye bakan pencerenin önünde küçük, neşeli bir kuş devamlı cıvıldıyor, sanki beni dışarıya çağırıyordu.Nisan ayının değişken havasını bildiğimden kışlık mantoma sarıldım. Fakat havanın ılıkliğini içimde hissedince, yün kaşkolumu, şapka ve eldivenlerimi bıraktım. Üç çatallı bastonumu alıp neşeyle sundurmaya çıktım ve kaldırımın yolunu tuttum.Yüzümü güneşe doğru kaldırıp, onu selamlayan bir gülümseme sundum.Sessiz çıkmaz sokağımızda yürürken kapı komşum 'Merhaba' diyerek seslendi ve gideceğim yere götürmeyi teklif etti: 'Hayır, teşekkür ederim. Şu bacaklar bütün kış dinlendi. Eklemlerimin harekete ihtiyacı var. Bu yüzden yürüyeceğim' diye cevap verdim.Köşeye vardığımda alışkanlıkla durdum. Birinin gelip yeşil ışık yandığında beni karşıya geçirmesini bekledim. Nedense bu sefer, öncekilere göre daha uzun süre beklemiştim ve hâlâ hiç kimse teklifte bulunmamıştı.Sabırla beklerken, eskiden hatırladığım bir melodiyi mırıldandım çocukken öğrendiğim 'Hoş geldin bahar...' şarkısıydı.Birden güçlü bir erkek sesi konuştu: 'Sesinizden çok neşeli bir insan olduğunuzu hissettim. Sizinle caddeyi birlikte geçme şerefini başışlar mısınız bana?'Kibarlıkla iltifat görünce gülerek başımı salladım ve duyulabilir bir sesle 'Evet' dedim.Kibarca koluma girdi ve birlikte kaldırımdan yola indik. Yavaşça yolun karşısına geçerken, konuşulabilecek en iyi konudan, havadan konuştuk.Adımlarımızı birlikte atarken hangimiz rehber, hangimiz yardım alıyor, belli olmuyordu. Yolun karşısına varmamıza az kala ışığın değiştiğini anlatırcasına kornalar sabırsızca çalınmaya başladı. Kaldırıma çıkmak için birkaç çabuk adım daha attık.Ona dönüp, bana eşlik ettiği için teşekkür etmek üzere ağızımı açmışım ki, ben daha bir şey söylemeden o konuştu:'Bilmem farkında misiniz? Sizin gibi neşeli bir insanla karşıya geçmek benim gibi bir kör için ne kadar muhteşem bir şey...'

O bahar gününü hiç unutmayacağım.

CHARLOTTE WECHLER

Bazen evrende kendimizi en yalnız hissettiğimizde, sıkıntımızı atlatmak ve farklılığımızı ve yalnızlığımızı hafifletmek için Tanrı bize, aynadaki aksimiz gibi bir ikiz gönderir.'

MUTLULUĞUN EFENDİSİ BİLİNCİNİZ Mİ ZİHNİNİZ Mİ ?

Çocukluktan başlar gelecekte neler olacağı düşüncesi. “Bunu büyüyünce yapabilirsin”, “Bunu büyüyünce anlayabilirsin” gibi ifadelerle yada “Büyüyünce ne olacaksın?” gibi sorularla şartlandırılır. Önce büyüyünce ne olacağını merak eder çocuk. Sonra yapmak istediği pek çok şeyi yapabilmesi için büyümesi gerektiğini öğrenir. Geleceğe odaklı yaşamaya şartlanmanın temelleri o zamanlardan atılır. Ve zanneder ki istediği pek çok şeyi büyüyünce elde edecektir. Kendilerinden daha iyi şartlarda yaşamasını istedikleri çocuklarına anne babaları ellerinden gelen tüm imkanları vermeye çalışırlar. Ancak çocuk biraz daha büyüüp yaşı gereği de, ailesiyle yada çevresiyle birtakım problemler yaşamaya başlayınca, bu kez aile yada çevresinden birileri “sen hayatın toz pembe olduğunu mu zannediyordun ki!” şeklinde ifadelerle ona hayatın zor olduğunu anlatmaya çalışırlar. Çocuk büyür, ancak geleceğe odaklı yaşamak alışkanlık haline gelmiştir artık. İyi bir iş ister, çünkü daha fazla parayla daha mutlu olacağı öğretilmiştir. Mutluluk için beklemesi gerekmektedir. Öğrenimi sırasında gerçekten seveceği birini tanır, ama iş sahibi olmadan onunla birlikte olamayacaktır. Sevgiyi de geleceğe ertelemeyi öğrenir. Huzur zaten asla bu ortamda bulabileceği bir şey değildir. Huzurun da gelecekte iyi bir iş, güzel bir ev, bir araba sahibi olup, evleneceği ve evinde çocuklarıyla birlikte oyun oynayacağı yada ayaklarını uzatıp oturacağı gün (tabii hali kalırsa) geleceğini zanneder. Çocuklarının evlendiğini görünce mutlu olacağı umudu, torunlarını kucağına alınca huzur duyacağı umudu yada daha pek çok şey. Üzgünüm ama, ne huzur, ne mutluluk, ne de sevgi bu şartlarda hiçbir zaman gelmeyecektir. Her şey ama her şey akıp gitmiştir. Hayat tüm bu yaşananların kendisi değil midir zaten? Hayat sadece ve sadece bir yolculuk ve sizin bu yolculukta nasıl davrandığınız ve olanları algılayış biçiminize göre öyle yada böyledir. Elinizdekiler sizi şu anda mutlu etmeye yetmiyorsa emin olun ki o hep beklediğiniz (ev, araba, çocuklarınızın büyümesi yada her ne ise beklediğiniz) onları elde edince de mutluluk gelmeyecektir. Umut olmalıdır elbette, hayaller de, amaçlar da. Amaçsız bir yaşam düşünülemez. Ancak bu “her şeyi geleceğe erteleme” davranışına dönüşüyorsa tehlikelidir. Mutsuzluğunuzun mimarı olmaya başlıyorsunuz demektir. Benzer bir biçimde mutluluğu, huzuru yada sevgiyi geçmişte de arayabilir insanlar. Adına “nostalji” der ve bir de bunu yüceltirler. Hatta bu bir kazanç kapısı haline dönüştürülmüştür. Bunun bize mutluluk verdiğini zannederiz. Halbuki bu sahte bir mutluluktur. Geçmişe dönüp pişmanlıklar içinde yaşamak kadar, yine geçmişe dönüp mutluluğu, huzur ve sevgiyi orada aramak da en az onun kadar yanlış ve tehlikelidir. Mutluluğu neler getireceği belli olmayan bir geleceğe ertelemek de, geçmişe dönüp mutluluğu aramak da bizim yaşam yolculuğumuzun farkına varamamamızdır. Tıpkı bir yere gitmek için seyahate çıktığımızda gideceğimiz yere odaklanarak oraya gidince mutlu olacağımızı, dinleneceğimizi hayal etmek yada dönüp arkamıza bakarak kayıp gittikten sonra fark ettiğimiz bir görüntünün güzelliğini tekrar görmek istemek gibidir. Halbuki arkamıza döndüğümüzde yine şu an olanları kaçıyorsunuzdur. Olması gereken zamanı yakalamaya çalışarak, yapılması gereken işleri alelacele yetiştirmek, bir an önce eşimizle, çocuklarımızla yada sevdiklerimizle birlikte olabilmek için kendimizi parçalamak ve stres yaratmak da değil. Zamanı yakalamaya çalışmayın, sadece onunla birlikte hareket edin. Yapılması gereken tek şey şu anda her ne yapıyorsanız yaptığınız o şeyin ne olduğunun farkına varmak. Zihninizi ona odaklamak, zihnin kendi başına kalmasına izin vermemek. Çünkü bütün bunlar zihnin bilinciniz tarafından başıboş bırakılmasından kaynaklanıyor. İpler zihnin elindeyken bunların yaşanması gayet doğal bir durumdur. Yaşam yolculuğunuzda varacağınız yeri mi, geçtiğiniz yerleri mi düşünmek istiyorsunuz, yoksa sadece “an”ı yaşamak ve gerçek huzuru, gerçek mutluluğu ve gerçek sevgiyi mi deneyimlemek istiyorsunuz elbette buna siz karar vereceksiniz. Eğer efendinin kim olduğunu hatırlarsanız (zihniniz mi, yoksa bilinciniz mi) işte o zaman mutluluk, huzur ve sevginin her anınızda zaten sizinle olduğunuzu göreceksiniz.

Tüm yüreğimle hepimizin gerçek sevgiyi, huzuru ve mutluluğu bulmanızı diliyorum.

Özlem KAHVECİOĞLU